

Súd: Okresný súd Nové Zámky
Spisová značka: 3T/84/2020
Identifikačné číslo súdneho spisu: 4420010729
Dátum vydania rozhodnutia: 23. 05. 2022
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Ondrej Melišek
ECLI: ECLI:SK:OSNZ:2022:4420010729.10

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Nové Zámky samosudcom JUDr. Ondrejom Meliškom v trestnej veci obžalovaného G. P., nar. X.X.XXXX v B. Z., trvale bytom O., jesenského XXXX/XXA, o obžalobe okresného prokurátora Okresnej prokuratúry Nové Zámky 2Pv 437/20/4404-7 zo dňa 10.12.2020, na hlavnom pojednávaní dňa 23.5.2022, takto

rozhodol:

obžalovaný G. P., nar. X.X.XXXX v B. Z., bytom O.,
Y. XXXX/XXA

je vinný, že

hoci mu z ustanovenia § 62 Zákona o rodine číslo 36/2005 Z.z. v znení neskorších predpisov vyplýva povinnosť vyživovať svoje maloleté deti H. P., narodenú XX.XX.XXXX, T. P. narodeného XX.XX.XXXX a W. P., narodeného XX.XX.XXXX a podľa rozsudku Okresného súdu Nové Zámky spisovej značky 11P/97/2018 zo dňa 19.11.2019 v spojitosti s rozsudkom Okresného súdu Nové Zámky spisovej značky 16P/36/2018 zo dňa 13.01.2020, je povinný prispievať na výživu H. P. sumou 120,- € mesačne, na výživu T. P. sumou 100,- € mesačne a na výživu W. P. sumou 90,- € mesačne vždy do 15-teho dňa toho - ktorého mesiaca, k rukám matky T. S. P., narodenej XX.XX.XXXX, bytom O., Y. XXXX/XXA, vyživovaciu povinnosť si riadne neplní, napriek tomu, že bol v uvedenom období zamestnaný u viacerých zamestnávateľov a od 17.09.2020 je zamestnaný v spoločnosti WEST BUSSINES, s.r.o. so sídlom V. U., O. 8/16, mal príjem a ako spoločník obchodnej spoločnosti P., s.r.o. so sídlom B. Z., Z. bašta X/XXXX mal možnosť podnikat' a nebol vedený v evidencii uchádzačov o zamestnanie, zdržiava sa v mieste bydliska, čím za obdobie od 6.12.2019 do 23.5.2022 vznikol na výživnom dlh v sume 9.300,- € , z ktorého uhradil sumu 2.360,- €, a teda dlh na výživnom je vo výške 6.940,- €

a čin spáchal, hoci bol trestným rozkazom Okresného súdu Nové Zámky spisovej značky 1T/60/2019 zo dňa 25.11.2019, ktorý nadobudol právoplatnosť dňa 14.12.2019, odsúdený pre prečin zanedbania povinnej výživy podľa § 207 odsek 1, odsek 3 písmeno b) Trestného zákona s poukazom na § 138 písmeno j) Trestného zákona

teda

najmenej dva mesiace v období dvoch rokov si úmyselne neplní zákonnú povinnosť vyživovať iného a spáchal čin závažnejším spôsobom konania - na viacerých osobách a čin spáchal, hoci bol v predchádzajúcich dvadsiatich štyroch mesiacoch za taký čin odsúdený

tým spáchal

prečin zanedbania povinnej výživy podľa § 207 odsek 1, odsek 3 písmeno b), písmeno c) Trestného zákona s poukazom na § 138 písmeno j) Trestného zákona

Za to sa odsudzuje

Podľa § 207 odsek 3 Trestného zákona s použitím § 38 odsek 2 Trestného zákona (pri nezistení pohľadujúcej okolnosti podľa § 36 Trestného zákona a nezistenia príťažujúcej okolnosti podľa § 37 Trestného zákona) k trestu odňatia slobody v trvaní 12 (dvanásť) mesiacov.

Podľa § 48 odsek 2 písmeno a) Trestného zákona súd obžalovaného na výkon uloženého trestu zaraďuje do Ústavu na výkon trestu odňatia slobody s minimálnym stupňom stráženia.

o d ô v o d n e n i e :

Prokurátor Okresnej prokuratúry Nové Zámky dňa 10.12.2020 podal na Okresný súd Nové Zámky obžalobu 2Pv 437/20/4404-7 zo dňa 10.12.2020 na obžalovaného G. P., nar. X.X.XXXX v B. Z., trvale bytom O., Y. XXXX/XXA pre prečin zanedbania povinnej výživy podľa § 207 odsek 1, odsek 3 písmeno b), písmeno c) Trestného zákona s poukazom na ustanovenie § 138 písmeno j) Trestného zákona, na tom skutkovom základe, že

hoci mu z ustanovenia § 62 Zákona o rodine číslo 36/2005 Z.z. v znení neskorších predpisov vyplýva povinnosť vyživovať svoje maloleté deti H. P., narodenú XX.XX.XXXX, T. P. narodeného XX.XX.XXXX a W. P., narodeného XX.XX.XXXX a podľa rozsudku Okresného súdu Nové Zámky spisovej značky 11P/97/2018 zo dňa 19.11.2019 v spojitosti s rozsudkom Okresného súdu Nové Zámky spisovej značky 16P/36/2018 zo dňa 13.01.2020, je povinný prispievať na výživu H. P. sumou 120,- € mesačne, na výživu T. P. sumou 100,- € mesačne a na výživu W. P. sumou 90,- € mesačne vždy do 15-teho dňa toho - ktorého mesiaca, k rukám matky T. S. P., narodenej XX.XX.XXXX, bytom O., Y. XXXX/XXA, vyživovaciu povinnosť si riadne neplní, napriek tomu, že bol v uvedenom období zamestnaný u viacerých zamestnávateľov a od 17.09.2020 je zamestnaný v spoločnosti WEST BUSSINES, s.r.o. so sídlom V. U., O. X/XX, mal príjem a ako spoločník obchodnej spoločnosti P., s.r.o. so sídlom B. Z., Z. bašta X/XXXX mal možnosť podnikat' a nebol vedený v evidencii uchádzačov o zamestnanie, zdržiava sa v mieste bydliska, čím za obdobie od 15.12.2019 do 30.11.2020 vznikol na výživnom dlh v sume 3720,- € a čin spáchal, hoci bol trestným rozkazom Okresného súdu Nové Zámky spisovej značky 1T/60/2019 zo dňa 25.11.2019, ktorý nadobudol právoplatnosť dňa 14.12.2019, odsúdený pre prečin zanedbania povinnej výživy podľa § 207 odsek 1, odsek 3 písmeno b) Trestného zákona s poukazom na § 138 písmeno j) Trestného zákona

Trestným rozkazom 3T/84/2020-150 zo dňa 17.12.2020 Okresný súd Nové Zámky uznal obvineného vinným zo spáchania prečinu zanedbania povinnej výživy podľa § 207 odsek 1, odsek 3 písmeno b), písmeno c) Trestného zákona s poukazom na § 138 písmeno j) Trestného zákona a uložil mu trest odňatia slobody v trvaní 12 mesiacov so zaradením na výkon trestu do ústavu s minimálnym stupňom stráženia.

Trestný rozkaz včas podaným odporom napadol obvinený. V odpore uviedol, že v spoločnosti WEST BUSINESS, s.r.o. od 17.9.2020 do 7.12.2020, ktorá mu dlhuje 4 000 €. Uviedol, že v spoločnosti ŠAFI, s.r.o., je konateľom, ale nie je pravda, že mal možnosť podnikat' prostredníctvom pozície spoločníka v spoločnosti. V súvislosti s možnosťou obstarania zisku spoločnosťou uviedol, že spoločnosť sa dostala do problémov v roku 2016 a od vtedy má dlhy, v dôsledku ktorých má zablokované účty a nemá zisk a to z dôvodu, že nesprávnym rozhodnutím Inšpektorátu práce Nitra bola vedená v zozname nelegálnych zamestnávateľov, pričom rozhodnutie úradu napadol i na správnom súde, avšak doposiaľ nie je právoplatne rozhodnuté. Posledné zamestnanie stratil po tom, čo žiadal vyplatenie mzdy za nadčasy.

Na hlavnom pojednávaní urobil obžalovaný vyhlásenie podľa § 257 odsek 1 písmeno a) Trestného poriadku, že je nevinný.

Na hlavnom pojednávaní obžalovaný vypovedal, že neuhrádzal riadne výživné, uhrádzal iba v takých výškach akých mohol a kedy mohol. Vypovedal, že 3 mesiace pracoval pre spoločnosť WEST BUSINESS, s.r.o., a doposiaľ nemá vyplatené peniaze, ktoré mu mali byť vyplatené. Uviedol, že v mesiaci september 2021 uhradil 310 € + 1500 €, v decembri 2021 sumu 300 €, v októbri 2021

uhradil sumu 510 €, v mesiaci november 2020 sumu 300 €, v mesiaci január 2022 sumu 810 € a vo februári 2022 sumu 310 €. Ďalej vypovedal, že svojej bývalej manželke dal sumu 3000 €, ktorá bola z predaja pozemku, ktorý kúpil za peniaze spoločnosti ŠAFI, s.r.o. Ďalej obžalovaný vypovedal, že pracuje brigádne v Rakúsku, kde zarobil za týždeň 512 € a následne musel prácu ukončiť z dôvodu choroby. Obžalovaný vypovedal, že nevedel splácať výživné, keďže jeho výška bola stanovená vysoko a bola stanovená v čase, keď ešte podnikal (rok 2016). S deťmi sa nestretáva z dôvodu, že mu to manželka neumožňuje, deťom iným spôsobom na výživné neprispieva.

Svedkyňa Mgr. S. P., matka maloletých detí, bývalá manželka obžalovaného v procesnom postavení poškodenej vypovedala, že obžalovaný neplatil riadne a včas výživné. Po rozvode si musela zobrať úver, aby dokázala spolu s deťmi vyžiť, úver doposiaľ spláca a výživné v súdom stanovenej výške potrebuje. Ďalej svedkyňa vypovedala, že ani nechcela riešiť zo začiatku neplatenie výživného, ale neskôr pristúpila k tomu, aby bolo vymáhané. Podľa svedkyne obžalovaný uhradil sumu 4720 €, z ktorých do tohto konania započítala sumu 2 160 € a zvyšná časť vo výške 2 560 €, bola započítaná na dlh na výživnom z konania 1T/60/2019. Ďalej svedkyňa vypovedala, že platí hypotéku za rodinný dom, v ktorom býva obžalovaný vo výške 200 € mesačne, zaplatila 700 € za plyn v tomto dome. Uviedla, že pracuje vo svojej firme, kde poberá mzdu 600 € netto a na konci roka má vyplácaný podiel na zisku, uhrádza všetky výdavky, býva sama s deťmi. Svedkyňa vypovedala, že obžalovaný sa s deťmi nestretáva, hoci by sa stretávať mohol, nedáva im žiadne darčeky.

Dňa 8.9.2020 podala Mgr. S. P. na G. P. trestné oznámenie pre neplatenie výživného vo výške 310 €, ktoré má platiť na základe rozsudku 16P/36/2018 zo dňa 13.1.2020, ktorý vydal Okresný súd Nové Zámky. V oznámení uviedla, že výživné neplatí, pričom výživné potrebuje na zabezpečenie potrieb detí.

Podľa rodných listov je G. P. otcom maloletých detí H. P., T. P. a W. P..

Podľa potvrdení o návšteve školy maloleté deti navštevujú základnú školu s vyučovacím jazykom maďarským v O..

Rozsudkom Okresného súdu Nové Zámky 11P/97/2018-337 zo dňa 19.11.2019, právoplatným dňa 20.12.2019 boli maloleté deti P. zverené do osobnej starostlivosti matky a otcovi bola určená povinnosť prispievať na ich výživu a to na H. sumou 120 € mesačne, na T. sumou 100 € mesačne a na W. sumou 90 € mesačne vždy do 15teho dňa toho-ktorého mesiaca počnúc od 24.4.2018 k rukám matky.

Rozsudkom Okresného súdu Nové Zámky 16P/36/2018-428 zo dňa 13.1.2020 bolo manželstvo účastníkom S. P. a G. P. rozvedené, maloleté deti P. boli zverené do osobnej starostlivosti matky a otcovi bola určená povinnosť prispievať na ich výživu a to na H. sumou 120 € mesačne, na T. sumou 100 € mesačne a na W. sumou 90 € mesačne vždy do 15teho dňa toho-ktorého mesiaca k rukám matky.

Trestným rozkazom Okresného súdu Nové Zámky bol obžalovaný uznaný vinným z prečinu zanedbania povinnej výživy podľa § 207 odsek 1, odsek 3 písmeno b) Trestného zákona s poukazom na § 138 písmeno j) Trestného zákona, bol mu uložený trest odňatia slobody v trvaní 12 mesiacov, ktorého výkon bol podmienenečne odložený so skúšobnou dobou 2 roky. Zároveň obvinenému bola uložená povinnosť zaplatiť v skúšobnej dobe dlh na výživnom vo výške 4 320 €. Trestný rozkaz bol doručený obvinenému dňa 5.12.2019.

Obžalovaný v období od 23.7.2019 do 24.2.2020 pracoval pre spoločnosť BIOCENTRUM, s.r.o., od 7.9.2020 do 12.9.2020 pre spoločnosť ManpowerGroup Slovensko, s.r.o., a od 17.9.2020 pre spoločnosť WEST BUSSINES, s.r.o.

Podľa výpisu z obchodného registra od dňa 6.8.2014 je G. P. jediným spoločníkom a konateľom spoločnosti ŠAFI, s.r.o., IČO:XX XXX XXX.

Podľa potvrdení o zaplatení obžalovaný dňa 14.9.2021 uhradil sumu 310 € a sumu 1500 €, dňa 18.10.2021 sumu 280 € a sumu 200 €, dňa 15.10.2021 uhradil sumu 30 €, dňa 15.11.2021 uhradil sumu 310 €, dňa 15.12.2021 uhradil sumu 310 €, dňa 14.1.2022 uhradil sumu 500 € a sumu 310 €, dňa 15.2.2022 uhradil sumu 310 € a sumu 310 €.

Vykonaným vyššie opísaným dokazovaním, po vyhodnotení vykonaných dôkazov jednotlivo, ako aj v ich vzájomných súvislostiach, na základe zásady bezprostrednosti a ústnosti hlavného pojednávania, súd dospel k záveru, že obžalovaný sa dopustil žalovaného skutku tak, ako je uvedené v skutkovej vete vo výrokovvej časti rozsudku.

V konaní bolo preukázané, že obžalovaný mal na základe rozsudku Okresného súdu Nové Zámky 11P/97/2018 zo dňa 19.11.2019 a rozsudku 16P/36/2018-428 zo dňa 13.1.2020 platiť výživné na maloleté deti P. a to na H. sumou 120 € mesačne, na T. sumou 100 € mesačne a na W. sumou 90 € mesačne vždy do 15teho dňa toho-ktorého mesiaca k rukám matky T. S. P., ktorej boli deti zverené do výchovy a opatery, keď maloleté deti ešte stále majú povinnú školskú dochádzku, výživné žiadnym spôsobom upravené nebolo a nebolo ani zrušené, pričom deti nie sú schopné samé sa živiť, čo vyplynulo jednak z rozsudku, potvrdení o návšteve školy ako aj z výpovede samotnej matky detí.

Ďalej bolo vykonaným dokazovaním zistené, že obžalovaný neplatil výživné minimálne od 6.12.2019, pričom v uvedenom súd poukazuje na skutočnosť, že v súlade s ustanovením § 123 odsek 13 Trestného zákona ide v prípade predmetného trestného činu (prečin zanedbania povinnej výživy podľa § 207 Trestného zákona) o pokračovanie konania do doby, kým je vyhlásený rozsudok súdu prvého stupňa alebo pokiaľ sa súd druhého stupňa neodobral na záverečnú poradu (ak bolo podané odvolanie), pričom pri trestnom rozkaze nastávajú účinky vyhlásenia jeho doručením (obdobne R 11/2017). V danom prípade bol obžalovanému doručený trestný rozkaz v konaní 1T/60/2019 dňa 5.12.2019, a teda v zmysle vyššie uvedeného následne dňom nasledujúcim po dni doručenia trestného rozkazu začalo ďalšie neplnenie vyživovacej povinnosti zo strany obžalovaného.

V konaní bolo ďalej preukázané, že od vyššie uvedeného dátumu do dňa 23.5.2022 (dátum vyhlásenia rozsudku) mal obžalovaný uhradiť na výživné sumu 9300€, teda výživné za 30 mesiacov (december 2019 až máj 2022), teda 30x310 €.

Ďalej bolo preukázané, že obžalovaný dňa 14.9.2021 uhradil sumu 310 € a sumu 1500 €, dňa 18.10.2021 sumu 280 € a sumu 200 €, dňa 15.10.2021 uhradil sumu 30 €, dňa 15.11.2021 uhradil sumu 310 €, dňa 15.12.2021 uhradil sumu 310 €, dňa 14.1.2022 uhradil sumu 500 € a sumu 310 €, dňa 15.2.2022 uhradil sumu 310 € a sumu 310 €, a dňa 14.4.2022 sumu vo výške 200 €, je teda evidentné, že najmenej 2 mesiace v období 2 rokov obžalovaný neplnil zákonnú povinnosť vyživovať iného (svoje deti), z ktorých úhrad je možné do konania zarátat iba úhrady riadneho výživného vo výške 2360 € (december 2020, september, október, november a december 2021, január a február 2022 a apríl 2022 vo výške 200 €) a to s poukazom na skutočnosť, že obžalovaný neuviedol, že všetky úhrady majú byť započítané na úhradu výživného v tomto konaní, a preto vyplatenie nad rámec bežného výživného matka detí správne zarátala na úhradu výživného k zaplateniu ktorého bol zaviazaný obžalovaný v konaní Okresného súdu Nové Zámky 1T/60/2019.

V konaní ďalej bolo preukázané, že obžalovaný počas uvedeného obdobia, teda obdobia od 6.12.2019 do vyhlásenia rozsudku riadne pracoval, počas viacerých období roka, pričom i napriek tejto skutočnosti neplatil výživné riadne a včas, avšak neobstojí argument obžalovaného, že nemal dostatočne vyplatenú mzdu, keď sám obžalovaný vedel o výške ohodnotenia, ktoré vyplývalo z pracovných zmlúv a nedostatočný príjem obžalovaného z jednej práce nemôže byť na úkor detí a byť príčinou toho, že obžalovaný neplní výživné riadne a včas. Ďalej možnosť obžalovaného plniť výživné okrem skutočnosti, že bol zamestnaný vyplýva i z toho, že obžalovaný bol vlastníkom nehnuteľnosti, ktorú predal, pričom iba časť výťažku daroval matke detí za účelom úhrady výživného, okrem toho je vlastníkom resp. spoluvlastníkom nehnuteľností, ktorých predajom by určite vedel zadovážiť dostatok zdrojov na úhradu výživného. Tu je potrebné konštatovať, že ak obžalovaný uviedol, že na nehnuteľnosti sú zapísané ťarchy, a preto ju nepredal, a tým nezadovážil financie na zaplatenie výživného, je potrebné poukázať na skutočnosť, že toto nie je dôvod, pre ktorý by nebolo možné nehnuteľnosť speňažiť, keď i sám obžalovaný tvrdil, že inú nehnuteľnosť predal a z kúpnej ceny uhradil dlhy a zvyšok kúpnej ceny rozdelil medzi seba a bývalú manželku.

Z daného je možno vidieť úmyselné konanie obžalovaného, ktorým sa snaží vyhýbať plateniu výživného, pretože obžalovaný minimálne mohol vedieť, že takýmto svojim konaním (zamestnaním sa v práci s nedostatočným príjmom, prípadne nepracovaním, neodpredaním pozemkov a domu) spôsobí nemožnosť platenia výživného a pre prípad, že ho spôsobí bol s tým uzrozumený.

Vzhľadom ku všetkým vyššie uvedeným skutočnostiam a vzhľadom na vykonané dokazovanie je súd názoru, že obžalovaný svojim konaním naplnil všetky znaky skutkovej podstaty prečinu zanedbania povinnej výživy podľa § 207 odsek 1, odsek 3 písmeno b), písmeno c) Trestného zákona s poukazom na § 138 písmeno j) Trestného zákona, a to tak po objektívnej stránke ako aj po subjektívnej stránke, keď

v konaní bolo preukázané, že minimálne 2 mesiace v období 2 rokov neplnil si vyživovaciu povinnosť riadne a včas a dlžné výživné ani do vyhlásenia rozsudku nezaplatil. Taktiež boli naplnené i znaky kvalifikovanej skutkovej podstaty, že obžalovaný sa dopustil spáchania trestného činu na viacerých osobách (3 deti) a i napriek tomu, že bol v predchádzajúcich dvadsiatich štyroch mesiacoch za taký čin odsúdený.

Na uvedenom názore súdu by nezmenila nič ani tá skutočnosť, keby všetky vyššie popísané úhrady výživného boli zarátané na úhrady výživného v tomto konaní, keď obžalovaný mal uhradiť 9300 € a celkovo hradené bolo vo výške 4 920 €, čo nie je dostatočná úhrada na postup podľa § 86 odsek 1 písmeno a) Trestného zákona.

Súd pri rozhodovaní o druhu trestu a jeho výmere v súlade s ustanovením § 34 Trestného zákona prihliadol na spôsob spáchania činu a jeho následok, zavinenie, príťažujúce a poľahčujúce okolnosti, osobu obžalovaného, jeho pomery a možnosť jeho nápravy.

Súd ukladal trest podľa ustanovenia § 207 odsek 3 Trestného zákona pri základnej trestnej sadzbe 1 rok až 5 rokov. Podľa § 38 odsek 2 Trestného zákona prihliadol poľahčujúce a príťažujúce okolnosti, pričom súd nevzhladol žiadnu poľahčujúcu okolnosť podľa § 36 Trestného zákona, keďže vzhľadom k spáchaniu niekoľkých priestupkov obžalovaným v minulosti nie je možné konštatovať, že by v minulosti viedol riadny život a zároveň v minulosti bol už odsúdený, takže i pre tento dôvod nie je možné hodnotiť, že viedol riadny život. Súd nezistil ani žiadnu príťažujúcu okolnosť podľa § 37 Trestného zákona, keďže na prechádzajúce odsúdenie 1T/60/2019 nemožno prihliadnuť, keďže táto okolnosť je zákonným znakom trestného činu (§ 38 odsek 1 Trestného zákona).

Súd ukladal nepodmienečný trest odňatia slobody, keďže nie sú splnené predpoklady uvedené v § 49 Trestného zákona na podmienečný odklad výkonu trestu odňatia slobody a navyše obžalovaný sa dopustil páchania trestného činu v skúšobnej dobe podmienečného odsúdenia.

Z daného dôvodu súd ukladal nepodmienečný trest, pričom je súd názoru, že vzhľadom k osobe obžalovaného, je možné uložiť trest na samej dolnej hranici trestnej sadzby a týmto spôsobom dosiahnuť tak nápravu obžalovaného ako i ochranu spoločnosti, a teda dosiahnuť účel trestu a to vzhľadom k tomu, že obžalovaný doposiaľ bol iba raz súdne trestaný, teda sa nejedná o osobu zo závažnou trestnou minulosťou, hoci je pravdou, že podmienečné odsúdenie nemalo na obžalovaného dostatočný prevýchovný charakter, pričom sa dopustil páchania totožného trestného činu a nezaplatenie výživného nechal i napriek už predchádzajúcemu odsúdeniu zísť do vyššieho dlhu. Obžalovaný teda nie je pre spoločnosť tak nebezpečnou osobou, že by na ochranu spoločnosti nepostačoval trest na dolnej hranici trestnej sadzby.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku možno podať odvolanie na súde proti ktorého rozsudku smeruje a to do 15 dní od oznámenia rozsudku. Oznámením rozsudku je jeho vyhlásenie v prítomnosti toho, komu treba rozsudok doručiť.

Ak sa rozsudok vyhlásil v neprítomnosti takejto osoby, oznámením je až doručenie rozsudku, (§ 309 odsek I Trestného poriadku).

V písomne podanom odvolaní treba uviesť, proti ktorým výrokom odvolanie smeruje, a či smeruje aj proti konaniu, ktoré rozsudku predchádzalo, (§ 311 odsek I Trestného poriadku).